

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
118

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 1391. Συνταξιοδοτικά θέματα των δικαστικών λειτουργών της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, που αποχωρούν από την υπηρεσία με εθελουσία έξοδο. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

329. Ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών, σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες του Συμβουλίου των Ε.Κ. 67/548/ΕΟΚ, 69/81/ΕΟΚ, 70/189/ΕΟΚ, 71/141/ΕΟΚ, 73/146/ΕΟΚ, 75/409/ΕΟΚ, 79/831/ΕΟΚ και της Επιτροπής των Ε.Κ. 76/907/ΕΟΚ, 79/370/ΕΟΚ. 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1391

(1)

Συνταξιοδοτικά θέματα των δικαστικών λειτουργών της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, που αποχωρούν από την υπηρεσία με εθελουσία έξοδο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

Στο άρθρο 92 του Π.Δ. 1041/1979 (ΦΕΚ 292/Α'), όπως ισχύει σήμερα, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος, με αριθμό 7:

«7. Ειρηνοδίκες Δ', Γ', Β' και Α' τάξης, πρωτοδίκες και αντεισαγγελείς πρωτοδικών, πρόεδροι και εισαγγελείς πρωτοδικών, εφέτες και αντεισαγγελείς εφετών, πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών, αρμοπαγίτες και αντεισαγγελείς Αρείου Πάγου που θα αποχωρήσουν από την ενεργό υπηρεσία, ύστερα από αίτησή τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 1390/1983 (ΦΕΚ Α'/117/7.9.83) έχουν δικαίωμα σύνταξης και αν δεν έχουν συμπληρώσει την υπηρεσία που ορίζεται στο άρθρο 1 του παρόντος.

Η σύνταξη, που αναλογεί στα έτη της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας των παραπάνω δικαστικών λειτουργών, προσαυξάνεται για όσους έχουν τέτοια υπηρεσία από 12 έως 18 έτη κατά επτά τριακοστά πέμπτα (7/35) του μηνιαίου

συντάξιμου μισθού τους, για όσους έχουν όμοια υπηρεσία από 19 έως 25 έτη κατά έξι τριακοστά πέμπτα (6/35) και για όσους έχουν όμοια υπηρεσία από 26 έως 32 έτη κατά πέντε τριακοστά πέμπτα (5/35), τα οποία μειώνονται ανάλογα, ώστε συνολικά να μην είναι περισσότερα από τριάντα τρία τριακοστά πέμπτα (33/35). Για τη χορήγηση της προσαύξησης χρόνος υπηρεσίας μικρότερος των δώδεκα (12) μηνών λογίζεται ως πλήρες έτος, εάν είναι ίσος τουλάχιστον προς έξι (6) μήνες.

Σε όσους από τους παραπάνω δικαστικούς λειτουργούς απονεμηθεί, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν. 1390/1983, ο αμέσως επόμενος βαθμός, ο μισθός του βαθμού αυτού λαμβάνεται υπ' όψη ως συντάξιμος μισθός. Η ισχύς αυτής της παραγράφου αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του Ν. 1390/1983».

Άρθρο 2.

1. Οι δικαστικοί λειτουργοί, που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο, έχουν δικαίωμα σύνταξης από το Ταμείο Νομικών, ανεξάρτητα από το χρόνο ασφάλισής τους σε αυτό, εκτός αν διορισθούν δικηγόροι, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, οπότε δικαιούνται να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στο Ταμείο, στην Α' τάξη των αμειβόμενων.

Η σύνταξη, που παρέχεται σε όσους δε συνεχίσουν την ασφάλισή τους στο Ταμείο Νομικών, είναι ανάλογη με το χρόνο της ασφάλισής τους στο Ταμείο αυτό, προσαυξημένο κατά 10 έτη επί πλέον των όσων δικαιούνται ο καθένας να αναγνωρίσει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, με τον περιορισμό ότι ο συνολικός χρόνος ασφάλισής τους, πραγματικής και αναγνωριζόμενης, δεν θα υπερβαίνει τα σαράντα χρόνια.

2. Οι δικαστικοί λειτουργοί, που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, έχουν δικαίωμα εφάπαξ βοηθήματος από το Ταμείο Προνοίας Δημόσιων Υπαλλήλων, καθώς και σύνταξης από το Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, εφόσον υπάγονται στην ασφάλισή του, ανεξάρτητα από το χρόνο ασφάλισής τους στα ταμεία αυτά. Το εφάπαξ βοήθημα και η σύνταξη που δικαιούνται είναι ανάλογα με το χρόνο ασφάλισής τους, πραγματικής και αναγνωριζόμενης, στο αντίστοιχο ταμείο, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, προσαυξημένο κατά 7 έτη για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης από 12 έως και 18 έτη, κατά 6 έτη, για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης από 19 έως και 25 έτη και κατά 5 έτη, για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης 26 έτη και άνω, με τον περιορισμό ότι ο πρόσθετος χρόνος δεν θα είναι περισσότερος από το χρόνο που χρειάζεται αντίστοιχα για τη συμπλήρωση του συνολικού χρόνου ασφάλισης που απαιτείται για την παροχή του ανώτατου ορίου σύνταξης ή εφάπαξ βοηθήματος.

3. Η εξαγορά του πρόσθετου χρόνου ασφάλισης, που ορίζεται με τις προηγούμενες παραγράφους, γίνεται με την καταβολή σε κάθε ταμείο του συνόλου των εισφορών που αναλογούν στον προστιθέμενο χρόνο και με τον όρο της λήξης της ασφάλισης σε αυτό.

Το ποσό των παραπάνω εισφορών, που οφείλεται στο Ταμείο Νομικών και στο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, εξοφλείται με παρακράτηση από κάθε ταμείο του 1/4 των τακτικών ή έκτακτων παροχών, που θα τους χορηγεί τούτο, ενώ στο Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων συμπληρώνεται με κράτηση ολόκληρου του οφειλόμενου ποσού από το εράπαξ ετήσιου, που δικαιούται ο ασφαλισμένος στο ταμείο αυτό.

Άρθρο 3.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθεί ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 7 Σεπτεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 7 Σεπτεμβρίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 329

Ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδυνών ουσιών σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες του Συμβουλίου των Ε.Κ. 67/548/ΕΟΚ, 69/81/ΕΟΚ, 70/189/ΕΟΚ, 71/141/ΕΟΚ, 73/146/ΕΟΚ, 75/409/ΕΟΚ, 79/831/ΕΟΚ και της Επιτροπής των Ε.Κ. 76/907/ΕΟΚ, 79/370/ΕΟΚ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 του Νόμου 1338/1983 για την εφαρμογή Κοινοτικού δικαίου.

2. Τα άρθρα 2, 143 και 145 της Πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Προσαρμογών των Συνθηκών.

3. Την υπ' αριθ. 383/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας Οικονομικών, Εμπορίου και Εργασίας, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

1. Σκοπός του Προεδρικού Διατάγματος αυτού είναι η προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στην Οδηγία του Συμβουλίου των Ε.Κ. 67/548/ΕΟΚ της 27 Ιουνίου 1967 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών των σχετικών με την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδυνών

ουσιών και τις τροποποιητικές Οδηγίες του Συμβουλίου των Ε.Κ. 69/81/ΕΟΚ της 13 Μαρτίου 1969, 70/189/ΕΟΚ της 6 Μαρτίου 1970, 71/144/ΕΟΚ της 22 Μαρτίου 1971, 73/146/ΕΟΚ της 21 Μαΐου 1973, 75/409/ΕΟΚ της 24 Ιουνίου 1975, 79/831/ΕΟΚ της 18 Σεπτεμβρίου 1979 και της Επιτροπής των Ε.Κ. 76/907/ΕΟΚ της 14 Ιουλίου 1976, 79/370/ΕΟΚ της 30 Ιανουαρίου 1979 (Ε.Ε. Ειδική Έκδοση στα Ελληνικά :

Τεύχος 13 Τόμος 001, σ. 34, τόμος 001 σ. 39, τόμος 001, σ. 67, τόμος 001 σ. 126, τόμος 002 σ. 84, τόμος 003 σ. 100, τόμος 009 σ. 13, τόμος 005 σ. 3, τόμος 008 σ. 45, όπως και στα παραρτήματά τους I, II, III, IV, V, VI VII, VIII και IX στα οποία αυτό το Π.Δ. και παραπέμπει.

2. Οι διατάξεις του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος δεν εφαρμόζονται.

α) Στα φάρμακα, τα ναρκωτικά και τις ραδιενεργές ουσίες.

β) στη μεταφορά των επικινδυνών ουσιών σιδηροδρομικώς, οδικώς από χερσαίες υδάτινες οδούς από τη θάλασσα ή τον αέρα

γ) Στα τρόφιμα ή τις ζωοτροφές

δ) Στις ουσίες που είναι με τη μορφή αποβλήτων και που αποτελούν αντικείμενο της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ε.Κ. της 15 Ιουλίου 1975 για τα απόβλητα και της οδηγίας 78/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ε.Κ. της 20 Μαρτίου 1978 για τα τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα

ε) Στις ουσίες προς διαμετακόμιση που υπόκεινται σε τελωνειακό έλεγχο εφ' όσον δεν αποτελούν αντικείμενο οποιασδήποτε κατεργασίας ή μεταποίησης.

3. Τα άρθρα 15, 16 και 17 του παρόντος Π.Δ. δεν εφαρμόζονται στις διατάξεις που αφορούν :

α) Τους περιέκτες που περιέχουν συμπιεσμένα υγροποιημένα ή διαλυμένα υπό πίεση αέρια με εξαίρεση τα αεροζόλ που είναι σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 75/324/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ε.Κ. της 20 Μαΐου 1975, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών για τους περιέκτες αεροζόλ.

β) Τα πυρομαχικά και τα εκρηκτικά που μπαίνουν σε κυκλοφορία στην αγορά για επίτευξη ενός πρακτικού αποτελέσματος με έκρηξη ή για παρασκευή πυροτεχνημάτων.

4. Τα άρθρα 5, 6 και 7 του παρόντος Π.Δ. και στα σημεία που αναφέρονται στη γνωστοποίηση δεν εφαρμόζονται :

α) Για τις ουσίες που έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στην αγορά πριν την 18 Σεπτεμβρίου 1981 μέχρι έξι μήνες από τη δημοσίευση του ευρετηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 13.

Για τις ουσίες που περιλαμβάνονται στο ευρετήριο αυτό έξι μήνες μετά τη δημοσίευση του ευρετηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 13.

β) Στα γεωργικά φάρμακα και στα λιπάσματα εφ' όσον υπόκεινται σε διαδικασίες έγκρισης τουλάχιστον ισοδύναμες ή σε διαδικασίες γνωστοποίησης στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα ή στις διαδικασίες που δεν έχουν ακόμα εναρμονιστεί.

γ) Σε ουσίες που υπόκεινται ήδη σε ανάλογες απαιτήσεις δοκιμασιών και γνωστοποίησης που προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 2.

1. Κατά την έννοια του παρόντος Π.Δ. νοούνται με τους όρους :

α) Ουσίες :

Τα χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους όπως παρουσιάζονται σε φυσική κατάσταση ή όπως παράγονται από τη βιομηχανία και που περιέχουν ενδεχομένως κάθε πρόσθετο αναγκαίο για τη διάθεσή τους στην αγορά

β) Παρασκευάσματα :

Τα μίγματα ή τα διαλύματα που αποτελούνται από δύο ή περισσότερες ουσίες

γ) Περιβάλλον

Το νερό, ο αέρας και το έδαφος όπως επίσης και οι συνδυασμοί των στοιχείων αυτών μεταξύ τους αφ' ενός και με κάθε ζωντανό οργανισμό αφ' ετέρου

δ) Γνωστοποίηση :

Τα έγγραφα με τα οποία ο παρασκευαστής ή κάθε άλλο πρόσωπο εγκατεστημένο σε χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας το οποίο θέτει μία ουσία σε κυκλοφορία στην αγορά είτε ως έχει είτε ενσωματωμένη σε ένα παρασκεύασμα παρέχει στην αρμόδια Αρχή τις απαιτούμενες πληροφορίες.

Το πρόσωπο αυτό θα ονομάζεται στο εξής «γνωστοποιών».

ε) Διάθεση στην αγορά (θέση σε κυκλοφορία στην αγορά) :

Η παράδοση και η θέση στη διάθεση τρίτων.

Η εισαγωγή στην τελωνειακή επικράτεια της κοινότητας θεωρείται κατά την έννοια του παρόντος ως διάθεση στην αγορά.

2. Είναι επικίνδυνες κατά την έννοια του παρόντος Π.Δ., οι ακόλουθες ουσίες και παρασκευάσματα :

α) Εκρηκτικές :

Ουσίες και παρασκευάσματα που μπορούν να εκραγούν με την επίδραση φλόγας ή που είναι περισσότερο ευαίσθητα σε κτυπήματα ή σε τριβές από το δινιτροβενζόλιο

β) Οξειδωτικές :

Ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία σε επαφή με άλλες ουσίες, κυρίως με εύφλεκτες ουσίες παρουσιάζουν ισχυρώς εξώθερμη αντίδραση

γ) Εξόχως εύφλεκτες :

Υγρές ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι κατώτερο των 0°C και το σημείο βρασμού κατώτερο ή ίσο των 35°C

δ) Λίαν εύφλεκτες

Ουσίες και παρασκευάσματα
- που μπορούν να θερμανθούν και τελικά να αναφλεγούν στον αέρα σε συνηθισμένη θερμοκρασία χωρίς προσφορά ενέργειας ή

- σε στερεά κατάσταση που μπορούν να αναφλεγούν εύκολα μετά από σύντομη επίδραση πηγής ανάφλεξης και που συνεχίζουν να καίγονται ή να καταναλίσκονται μετά από την απομάκρυνση της πηγής ανάφλεξης ή

- σε υγρά κατάσταση των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι κατώτερο από τους 21°C ή

- σε αέρια κατάσταση που είναι εύφλεκτα στον αέρα με συνήθη πίεση ή τα οποία σε επαφή με το νερό ή με την υγρασία του αέρα παράγουν αέρια εύκολα αναφλέξιμα και σε επικίνδυνες ποσότητες

ε) Εύφλεκτες

Ουσίες υγρές και παρασκευάσματα υγρά των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι ίσο ή ανώτερο από τους 21°C και κατώτερο ή ίσο των 55°C

στ) Λίαν τοξικές :

Ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία με εισπνοή, κατάποση ή διείσδυση από το δέρμα μπορούν να δημιουργήσουν πολύ σοβαρές επικίνδυνες καταστάσεις, οξείες ή χρόνιες και ακόμα και να προκαλέσουν και τον θάνατο

ζ) Τοξικές

Ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία με εισπνοή, κατάποση ή διείσδυση από το δέρμα μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρές επικίνδυνες καταστάσεις οξείες ή χρόνιες και ακόμα και να προκαλέσουν και τον θάνατο

η) Επιβλαβείς :

Ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία με εισπνοή κατάποση ή διείσδυση από το δέρμα μπορούν να δημιουργήσουν κινδύνους περιωρισμένης σοβαρότητας για την υγεία

θ) Διαβρωτικές

Ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία σε επαφή με ζωντανούς ιστούς μπορούν να επιδράσουν καταστρεπτικά πάνω σ' αυτούς

ι) Ερεθιστικές :

Ουσίες και παρασκευάσματα όχι διαβρωτικά τα οποία με άμεσο παρατεταμένη ή επαναλαμβανόμενη επαφή με το δέρμα ή τους βλεννογόνους μπορούν να προκαλέσουν φλεγμονές.

ια) Επικίνδυνες για το περιβάλλον

Ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων η χρήση παρουσιάζει ή μπορεί να παρουσιάσει άμεσους ή μεταγενέστερους κινδύνους για το περιβάλλον

ιβ) Καρκινογόνες

Ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία με εισπνοή κατάποση ή διείσδυση από το δέρμα μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο ή να αυξήσουν τις πιθανότητες δημιουργίας του.

ιγ) Τερατογόνες

ιδ) Μεταλλαξογόνες

Άρθρο 3.

1. Ο προσδιορισμός των φυσικοχημικών ιδιοτήτων των ουσιών και παρασκευασμάτων θα γίνεται σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στο Παράρτημα V σημείο Α. Ο προσδιορισμός της τοξικότητάς τους διενεργείται σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στο Παράρτημα V σημείο Β και ο προσδιορισμός της οξυτοξικότητάς τους σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στο Παράρτημα V σημείο Γ.

2. Η αξιολόγηση του πραγματικού ή δυνητικού κινδύνου για το περιβάλλον γίνεται σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά που απαριθμούνται στα Παρατήματα VII και VIII βάσει των διεθνώς αναγνωρισμένων παραμέτρων εφ' όσον υπάρχουν.

3. Οι γενικές αρχές ταξινόμησης και επισήμανσης των ουσιών και παρασκευασμάτων εφαρμόζονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο Παράρτημα VI, εκτός αντιθέτων προβλεπόμενων ειδικών διατάξεων σχετικών με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα

Άρθρο 4.

1. Η ταξινόμηση των ουσιών ανάλογα με το βαθμό κινδύνου και την ειδική φύση των επικίνδυνων καταστάσεων βασίζεται στις κατηγορίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Για τις κατηγορίες των σημείων (α) έως (ια), η ταξινόμηση των ουσιών γίνεται ανάλογα με τον υψηλότερο βαθμό κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4.

2. Οι επικίνδυνες ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I χαρακτηρίζονται εφ' όσον συντρέχει περίπτωση με ένα δείκτη που επιτρέπει την αξιολόγηση του κινδύνου των παρασκευασμάτων ως προς την υγεία. Ο δείκτης αυτός θα καθιερωθεί σύμφωνα με κριτήρια που θα ορισθούν μελλοντικά με σχετικές διατάξεις.

Άρθρο 5.

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8 απαγορεύεται να μπου σε κυκλοφορία στην αγορά ουσίες όπως έχουν η υπό μισθό παρασκευασμάτων εκτός εάν :

- έχουν γνωστοποιηθεί στην αρμόδια Αρχή σύμφωνα με την διαδικασία του παρόντος

- έχουν συσκευασθεί και επισημανθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 του παρόντος και τα κριτήρια του Παρατήματος VI και ανάλογα με τα αποτελέσματα των δοκιμασιών που προβλέπονται στο άρθρο 6.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεύτερη παύλα εφαρμόζονται μέχρι να εγγραφεί η ουσία στο Παράρτημα I, οπότε ισχύει ο τρόπος επισήμανσης που αναφέρεται σ' αυτό ή μέχρις ότου ληφθεί απόφαση για την μη εγγραφή της σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Οι επικίνδυνες ουσίες που δεν αναγράφονται ακόμα στο Παράρτημα I αλλά απαριθμούνται στο ευρετήριο που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 ή που είναι ήδη στην

αγορά προ της 18 Σεπτεμβρίου 1981 πρέπει κατά το μέτρο που οι επικίνδυνες ιδιότητές τους είναι γνωστές στον παρασκευαστή εγκατεστημένο ή όχι στην Κοινότητα να συσκευάζονται και να επιστημαίνονται προσωρινά από τον παρασκευαστή ή τον αντιπρόσωπό του σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 και τα κριτήρια του Παραρτήματος VI.

Άρθρο 6.

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 1 παράγραφος 4 και του άρθρου 8 παράγραφος 1 κάθε παρασκευαστής ή εισαγωγέας μιας ουσίας στην Ελλάδα με την έννοια του παρόντος υποχρεούται να καταθέσει στην αρμόδια Αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 7 το βραδύτερο σαράντα πέντε ημέρες πριν την διαθεσή της στην αγορά γνωστοποίηση περιλαμβανούσα :

-τεχνικό φάκελλο με τα στοιχεία που θα επιτρέπουν την εκτίμηση των προβλεπομένων κινδύνων άμεσων ή αμέσων που μπορεί να παρουσιάσει η ουσία για τον άνθρωπο και το περιβάλλον και που να περιέχει τουλάχιστον τις πληροφορίες και τα αποτελέσματα των μελετών που προβλέπονται στο Παράρτημα VII, συμπεριλαμβανομένης λεπτομερούς και πλήρους περιγραφής των μελετών που έχουν πραγματοποιηθεί καθώς επίσης και των μεθόδων που έχουν χρησιμοποιηθεί ή σχετική με αυτές βιβλιογραφική παρομπή.

-δήλωση που να αφορά τα δυσμενή αποτελέσματα της ουσίας ανάλογα με τις διάφορες προβλεπόμενες χρήσεις.

-την προτεινόμενη ταξινόμηση και επισήμανση της ουσίας σύμφωνα με το Π.Δ. τούτο.

-προτάσεις για οποιεσδήποτε προφυλάξεις που να αφορούν την ασφαλή χρήση της ουσίας

-περίληψη όλων των ανωτέρω στοιχείων της γνωστοποίησης σε επτά αντίτυπα και σε μία ακόμη άλλη γλώσσα της Κοινότητας σε δύο αντίτυπα.

2. Σε περίπτωση ουσίας που έχει ήδη γνωστοποιηθεί η αρμόδια Αρχή μπορεί να δεχθεί, ο γνωστοποιών την ουσία αυτή να μπορεί να αναφέρεται σε ό,τι αφορά τον τεχνικό φάκελλο στα αποτελέσματα των μελετών που διενεργήθηκαν από ένα ή περισσότερους που την έχουν προηγούμενα γνωστοποιήσει, με την προϋπόθεση ότι οι παραπάνω έχουν δώσει γραπτά τη συγκατάθεσή τους

3. Αν μία ουσία έχει ήδη εγγραφεί στο Παράρτημα I, ο γνωστοποιών μπορεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση κατάθεσης της δήλωσης που αφορά τα δυσμενή αποτελέσματα της προτεινόμενης ταξινόμησης όπως και των προτάσεων για τις προφυλάξεις που συνιστώνται και που αφορούν την ασφαλή χρήση.

Ο γνωστοποιών απαλλάσσεται από την υποχρέωση παροχής των πληροφοριών που απαιτούνται από το Παράρτημα VII, για τον τεχνικό φάκελλο, με εξαίρεση των σημείων 1 και 2 του Παραρτήματος αυτού εάν η ουσία έχει ήδη αρχικά γνωστοποιηθεί τουλάχιστον προ 10 ετών.

4. Οποιοσδήποτε γνωστοποιεί μία ουσία ήδη γνωστοποιημένη υποχρεούται να πληροφορεί την αρμόδια Αρχή

-για τις αλλαγές στην ετήσια ή ολική ποσότητα που διατίθεται απ' αυτόν στην αγορά σύμφωνα με τον κατάλογο των ποσοτήτων σε τόννους που καθορίζεται στο Παράρτημα VII, σημείο 2.2.1.

-για τις νέες γνώσεις πάνω στις επιπτώσεις της ουσίας στον άνθρωπο ή και το περιβάλλον, των οποίων μπορεί να έχει λάβει γνώση.

-για τις νέες χρήσεις για τις οποίες διατίθεται η ουσία στην αγορά (κατά την έννοια του Παραρτήματος VII, σημείο 2.1.2.) των οποίων λογικά μπορεί να έχει λάβει γνώση.

-για κάθε αλλαγή των ιδιοτήτων που προκύπτουν απ τροποποίηση της ουσίας που προβλέπεται στο Παράρτημα VII σημείο 1.3

5. Ο γνωστοποιών υποχρεούται να πληροφορεί την αρμόδια Αρχή για τα αποτελέσματα των μελετών που διενεργούνται σύμφωνα με το Παράρτημα VIII.

Άρθρο 7.

1. Το Υπουργείο Οικονομικών-Γενικό Χημείο του Κράτους ορίζεται ως αρμόδια Αρχή για την λήψη των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 6 και τη διαπίστωση της συμφωνίας τους προς τις απαιτήσεις του παρόντος και ιδίως για :

-τα προτεινόμενα συμπεράσματα από αυτόν που γνωστοποιεί για τους προβλεπόμενους κινδύνους που μπορεί να παρουσιάζει η ουσία

-την ταξινόμηση και επισήμανση

-τις προτάσεις που υποβάλλονται από αυτόν που γνωστοποιεί για οποιεσδήποτε προφυλάξεις που συνιστώνται και που αφορούν την ασφαλή χρήση της ουσίας.

Για την αξιολόγηση του κινδύνου που μπορεί να προκληθεί από μία ουσία η αρμόδια Αρχή μπορεί εφ' όσον κρίνει τούτο αναγκαίο :

-να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες ή και δοκιμασίες επαλήθευσης για τις ουσίες που γνωστοποιούνται. Στις παραπάνω μπορεί επίσης να περιλαμβάνεται και απαιτητή παροχής των πληροφοριών που προβλέπονται στο Παράρτημα VIII, σε χρόνο προηγούμενο απ, αυτόν που προβλέπεται στο εν λόγω Παράρτημα.

-να προβεί στη λήψη δειγμάτων αναγκαιών για έλεγχο

-να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την ασφαλή χρήση μιας ουσίας

2. Σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 της Οδηγίας 67/548/EOK επικυρώνονται ή τροποποιούνται οι προτάσεις περί :

- ταξινόμησης

- επισήμανσης

- των μέτρων προφύλαξης που συνιστώνται και που αφορούν την ασφαλή χρήση που προβλέπονται στο Παράρτημα VI σημεία 2, 3, 2.4 και 2.5.

3. Η αρμόδια Αρχή υποχρεούται να εξασφαλίζει ώστε οι πληροφορίες που αφορούν την εκμετάλλευση και παρασκευή να τηρούνται μυστικές

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που θα εκδοθεί το αργότερο έξι μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος Π.Δ. θα καθορίζονται η σύσταση και οι αρμοδιότητες επιτροπής εμπειρογνομόνων η οποία θα είναι επιφορτισμένη με τον έλεγχο και εκτίμηση όλων των τεχνικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στη γνωστοποίηση των νέων χημικών ουσιών.

Άρθρο 8.

1. Οι ουσίες που αναφέρονται παρακάτω θεωρούνται σαν γνωστοποιημένες σύμφωνα με την έννοια του παρόντος Π.Δ. εφ' όσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι :

-ουσίες από πολυμερισμό, πολυσυμπύκνωση και πολυπρωσθήκη εκτός από εκείνες που περιέχουν σε συνδεδεμένη μορφή 2% κα: άνω οιοδήποτε μονομερές, που δεν έχει διατεθεί στο εμπόριο προ της 18 Σεπτεμβρίου 1981.

-ουσίες προοριζόμενες για έρευνα και ανάλυση εφόσον διατίθενται στην αγορά για προσδιορισμό των ιδιοτήτων τους σύμφωνα με το παρόν.

-ουσίες που διατίθενται στην αγορά για ερευνητικούς ή αναλυτικούς σκοπούς σε ποσότητες κάτω από ένα τόννο κατ' έτος και κατά παρασκευαστή ή εισαγωγέα και που προορίζονται αποκλειστικά για εργαστήρια

-ουσίες που διατίθενται στην αγορά σε ποσότητες κατώτερες του ενός τόννου κατ' έτος και κατά παρασκευαστή με την προϋπόθεση ότι ο παρασκευαστής ανακοινώνει την ταυτότητά τους στοιχεία, επισήμανσης και την ποσότητα στην αρμόδια Αρχή και συμμορφώνεται με τους όρους που επιβάλλονται από την Αρχή αυτή.

Οι ουσίες που βρίσκονται στο στάδιο της έρευνας και ανάπτυξης και διατίθενται στην αγορά σε ποσότητες περιορισμένες για τις ανάγκες της έρευνας και ανάπτυξης αλλά ανώτερες του ενός τόννου κατ' έτος και κατά παρασκευαστή και σε περιορισμένο αριθμό καταγεγραμμένων πελατών έχουν το ευεργέτημα της απαλλαγής για περίοδο ενός έτους με την

προϋπόθεση ότι ο παρασκευαστής δηλώνει την ταυτότητά τους τα στοιχεία επισημάνσεως και την ποσότητά τους στην αρμόδια Αρχή και συμμορφώνεται με τους όρους που επιβάλλονται από την Αρχή αυτή γι' αυτή την έρευνα και ανάπτυξη.

Μετά την εκπνοή της ανωτέρω προθεσμίας οι ουσίες αυτές υπόκεινται σε γνωστοποίηση. Ο παρασκευαστής υποχρεούται επίσης να διασφαλίζει ότι η ουσία ή το παρασκεύασμα στο οποίο είναι ενσωματωμένη, θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά από το προσωπικό των πελατών με ελεγχόμενες συνθήκες και ότι δεν θα τεθεί στη διάθεση του κοινού.

2. Οι ουσίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 πρέπει, κατά το μέτρο που ο παρασκευαστής είναι ενήμερος για τις επικίνδυνες ιδιότητές τους να συσκευάζονται και προσωρινά να επισημαίνονται από τον παρασκευαστή ή τον αντιπρόσωπό τους σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 και με τα κριτήρια του Παράρτηματος VI.

Στην περίπτωση που δεν θα είναι ακόμη δυνατή η επισημάνση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 η ετικέτα θα πρέπει να φέρει την ακόλουθη ένδειξη: «Προσοχή ουσία που δεν έχει ακόμα πλήρως δοκιμαστεί».

3. Αν μια ουσία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και επισημαίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 είναι λίαν τοξική ή τοξική ο παρασκευαστής ή ο εισαγωγέας της ουσίας αυτής πρέπει να υποβάλει στην αρμόδια Αρχή κάθε πληροφορία σχετική με το Παράρτημα VII σημεία 2.3, 2.4. και 2.5.

Άρθρο 9.

Όταν η αρμόδια Αρχή λάβει το φάκελλο γνωστοποίησης ή τις συμπληρωματικές πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 6 διαβιβάζει αμέσως στην Επιτροπή των Ε.Κ. ένα αντίγραφο του φακέλλου ή περίληψη τούτου επισυνάπτοντας και ενδεχόμενα σχόλια. Στην περίπτωση των πρόσθετων πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παρ. 1, και των συμπληρωματικών πληροφοριών ή μελετών που προβλέπονται στο Παράρτημα VIII η αρμόδια Αρχή ενημερώνει την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τις δοκιμασίες που έχουν επιλεγεί, τους λόγους που δικαιολογούν την επιλογή αυτή, καθώς επίσης και για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων τους.

Άρθρο 10.

Σε περίπτωση που η αρμόδια Αρχή λάβει φάκελλο γνωστοποίησης ή περίληψή του ή συμπληρωματικές πληροφορίες από την Επιτροπή των Ε.Κ. σχετικά με φάκελλο γνωστοποίησης ενός Κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ, μπορεί να συμβουλευθεί αμέσως την αρμόδια Αρχή που έχει λάβει την αρχική γνωστοποίηση ή την Επιτροπή των Ε.Κ. για τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στον φάκελλο. Μπορεί επίσης να προτείνει να ζητηθούν πρόσθετες δοκιμασίες ή πληροφορίες. Αν η αρμόδια Αρχή που έχει λάβει την αρχική γνωστοποίηση δεν αποδέχεται τις προτάσεις άλλων Αρχών για συμπληρωματικές πληροφορίες ή τροποποιήσεις των προγραμματιζόμενων δοκιμασιών που προβλέπονται στο Παράρτημα VIII αναφέρει τους λόγους που δικαιολογούν την στάση της αυτή στις άλλες αυτές Αρχές. Στην περίπτωση αυτή που οι ενδιαφερόμενες Αρχές δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία και μία εξ' αυτών κρίνει επί τη βάση εμπειριστατικών λόγων ότι πρόσθετες πληροφορίες ή τροποποιήσεις των προγραμματιζόμενων δοκιμασιών είναι πραγματικά αναγκαίες για την προστασία του ανθρώπου και του περιβάλλοντος, η Αρχή αυτή μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή των ΕΚ να λάβει απόφαση με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Άρθρο 11.

1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο γνωστοποιών κρίνει ότι υπάρχει πρόβλημα εμπιστευτικότητας μπορεί να υποδείξει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 6 τις οποίες θεωρεί ως εμπορικά ευαίσθητες και των οποίων η αποκάλυψη θα μπορούσε να τον ζημιώσει βιομηχανικά ή εμπορικά και να ζητήσει να κρατηθούν μυστικές από κάθε άλλο πρόσωπο εκτός από τις αρμόδιες Αρχές και από την Επιτροπή της Ε.Κ. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται να δοθεί πλήρης αιτιολόγηση.

Δεν μπορούν να υπαχθούν στην περίπτωση του βιομηχανικού ή εμπορικού μυστικού.

—Η εμπορική ονομασία της ουσίας

—τα φυσικοχημικά δεδομένα της ουσίας σε συνδυασμό με το Παράρτημα VII σημείο 3.

—Οι δυνατοί τρόποι με τους οποίους μπορεί η ουσία να καταστεί αβλαβής

—Η ερμηνεία των τοξικολογικών και οικολογικών δοκιμασιών, όπως επίσης και το όνομα του υπεύθυνου εργαστηρίου για τις δοκιμασίες που εκτελέστηκαν.

—Οι συνιστώμενες μέθοδοι και προφυλάξεις που προβλέπονται στο Παράρτημα VII σημείο 2. 3 και τα μέτρα επείγουσας ανάγκης που προβλέπονται στο Παράρτημα VII σημεία 2. 4 και 2. 5

Εάν μεταγενέστερα ο γνωστοποιών δώσει ο ίδιος στην δημοσιότητα πληροφορίες που είχε ο ίδιος προηγούμενα χαρακτηρίσει εμπιστευτικές υποχρεούται να ενημερώσει σχετικά την αρμόδια Αρχή.

2. Η Αρχή που λαμβάνει την γνωστοποίηση αποφασίζει κατά την κρίση της για τις πληροφορίες που υπάγονται στην περίπτωση του βιομηχανικού ή εμπορικού μυστικού σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Η ονομασία μιας ουσίας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφο 2 μπορεί να αναγράφεται και υπό κωδική μορφή εάν η αρμόδια Αρχή στην οποία έχει υποβληθεί η γνωστοποίηση ζητήσει τούτο εξ αιτίας προβλημάτων εμπιστευτικότητας που θα δημιουργούσε η δημοσίευση της ονομασίας της ουσίας με την προϋπόθεση ότι η ουσία δεν ταξινομείται ως επικίνδυνη.

Μία ουσία δεν μπορεί να αναγράφεται στον παραπάνω κατάλογο με κωδικοποιημένη μορφή για χρονικό διάστημα πάνω από τρία χρόνια.

4. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες που τίθενται υπόψη είτε της Επιτροπής των Ε.Κ. είτε των αρμοδίων Αρχών τηρούνται μυστικές

Σε όλες τις περιπτώσεις οι πληροφορίες αυτές :

—δεν μπορούν να τεθούν υπόψη παρά μόνον της Αρχής της οποίας οι αρμοδιότητες καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

—μπορούν εν τούτοις σε περίπτωση διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών που προβλέπουν και κυρώσεις και που κινήθηκαν προς το σκοπό ελέγχου ουσιών που διατέθηκαν στην αγορά να ανακοινωθούν σε πρόσωπα που έχουν άμεση σχέση με τις διαδικασίες αυτές.

Εφ' όσον υπάρχουν διατάξεις ή εφόσον η διοικητική πρακτική επιβάλλουν αυστηρότερα πλαίσια για την προστασία του βιομηχανικού και εμπορικού μυστικού από αυτά που προβλέπονται στο άρθρο τούτο και στο άρθρο 12 του παρόντος Π.Δ., η αρμόδια Αρχή δεν έχει υποχρέωση να δώσει πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος εφ' όσον το ενδιαφερόμενο κράτος δεν έχει λάβει μέτρα για τον σεβασμό των αυστηρότερων αυτών πλαισίων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που θα εκδοθεί το αργότερο έξι μήνες μετά από τη δημοσίευση του παρόντος Π.Δ. θα καθοριστούν η διαβάθμιση του υλικού, οι όροι ασφαλείας του και γενικά η κατοχύρωση του απορρήτου των εγγράφων που αφορούν γενικά τη γνωστοποίηση.

Άρθρο 12.

Η διαβίβαση των στοιχείων που προβλέπονται στα άρθρα 9 και 10 στην Επιτροπή των Ε.Κ. και μεταξύ Κρατών μελών μπορεί να λαμβάνει χώρα και με μορφή περίληψης.

Στην περίπτωση αυτή και στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 10 ο φάκελλος γνωστοποίησης και οι συμπληρωματικές πληροφορίες ευρίσκονται σε κάθε στιγμή στη διάθεση των αρμοδίων Αρχών των κρατών μελών και της επιτροπής των Ε.Κ.

Άρθρο 13.

Η αρμόδια Αρχή παρέχει κάθε πληροφορία στην Επιτροπή των Ε.Κ. προκειμένου αυτή να συντάξει ευρετήριο των ουσιών που κυκλοφορούν στην Κοινοτική Αγορά κατά την 18 Σεπτεμβρίου 1981 σύμφωνα με την διαδικασία και μορφή που προβλέπεται από το άρθρο 13 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Άρθρο 14.

Στο Παράρτημα Ι του παρόντος περιλαμβάνεται ο κατάλογος των ουσιών που ταξινομούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 και οι ενδεχόμενες συνιστώμενες προφυλάξεις που αφορούν την ασφάλεια κατά τη χρήση.

Άρθρο 15.

1. Η διάθεση στην αγορά των επικίνδυνων ουσιών επιτρέπεται μόνον εφ' όσον η συσκευασία τους πληροί τους εξής όρους :

α) Οι συσκευασίες να σχεδιάζονται και κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε να εμποδίζεται κάθε διαφυγή του περιεχομένου.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται εφ' όσον προβλέπονται ειδικές διατάξεις ασφαλείας.

β) τα υλικά από τα οποία αποτελούνται η συσκευασία και το σύστημα κλεισίματος, να μη προσβάλλονται από το περιεχόμενο, ούτε να σχηματίζουν με αυτό επιβλαβείς ή επικίνδυνες ενώσεις.

γ) Οι συσκευασίες και τα συστήματα κλεισίματος να είναι σε όλα τα σημεία στερεά και ανθεκτικά, ούτως ώστε να αποκλειστεί κάθε χαλάρωση και να ανταποκρίνονται κατά τρόπο ασφαλή στις συνθησισμένες απαιτήσεις χειρισμού.

δ) Οι περιέκτες που διαθέτουν σύστημα κλεισίματος που αφαιρείται και επανατοποθετείται, να σχεδιάζονται ούτως ώστε η συσκευασία να μπορεί να κλείνεται επανειλημμένα χωρίς απώλεια του περιεχομένου.

2. Επί πλέον των παραπάνω πρέπει :

— οι συσκευασίες να κλείνονται αρχικά με σφραγίδα κατά τρόπο ώστε αυτή να καταστρέφεται ανεπανόρθωτα, εφ' όσον ανοιχτεί για πρώτη φορά η συσκευασία.

— οι περιέκτες χωρητικότητας μικρότερης ή ίσης των τριών λίτρων, οι οποίοι περιέχουν ορισμένες επικίνδυνες ουσίες προοριζόμενες για οικιακή χρήση να εφοδιάζονται με συστήματα ασφαλείας για τα παιδιά.

Οι περιέκτες χωρητικότητας μικρότερης ή ίσης του ενός λίτρου οι οποίοι περιέχουν υγρά λίαν τοξικά, τοξικά ή διαβρωτικά, που προορίζονται για οικιακή χρήση να φέρουν προειδοποίηση κινδύνου αντιληπτή με την αφή.

3. Οι τεχνικές προδιαγραφές που είναι ενδεχόμενα αναγκαίες για τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγρ. 2, θα καθορισθούν με νεώτερες διατάξεις σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ και θα περιληφθούν στο Παράρτημα ΙΧ και ιδίως :

— στο Παράρτημα ΙΧ σημείο Α σχετικά με τα συστήματα ασφαλείας για τα παιδιά.

— στο Παράρτημα ΙΧ σημείο Β σχετικά με τις προειδοποιήσεις κινδύνου τις αντιληπτές με την αφή.

Άρθρο 16.

1. Η διάθεση στην αγορά των επικίνδυνων ουσιών επιτρέπεται μόνον εφ' όσον η επισήμανση στη συσκευασία τους πληροί τους όρους των κατωτέρω παραγράφων 2, 3 και 4.

2. Κάθε συσκευασία πρέπει να φέρει κατα τρόπον ευανάγνωστο και ανεξίτηλο τις ακόλουθες ενδείξεις :

— ονομασία της ουσίας

— προέλευση της ουσίας

— σύμβολα κινδύνου, εφ' όσον προβλέπονται και ένδειξη των κινδύνων που παρουσιάζει η χρήση της ουσίας.

— τυποποιημένες φράσεις για τις ιδιαίτερες επικίνδυνες καταστάσεις που μπορούν να προέλθουν από τους κινδύνους αυτούς.

— τυποποιημένες φράσεις που να δίνουν οδηγίες προφύλαξης κατά την χρήση της ουσίας.

α) Η ονομασία της ουσίας πρέπει να είναι μία από τις περιλαμβανόμενες στον κατάλογο του Παραρτήματος Ι. Αν τούτο δεν είναι δυνατόν, η ονομασία πρέπει να δίνεται σύμφωνα με διεθνώς αναγνωρισμένη ονοματολογία.

β) Η ένδειξη προέλευσης πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα και την διεύθυνση του παρασκευαστή, του διανομέα ή του εισαγωγέα.

γ) Τα σύμβολα και οι ενδείξεις των κινδύνων που πρέπει να χρησιμοποιούνται είναι :

— εκρηκτικό :

εκρηγνόμενη βόμβα (E)

— οξειδωτικό :

φλόγα πάνω από ένα κύκλο (O)

— εξόχως εύφλεκτο

φλόγα (F)

— λίαν εύφλεκτο :

φλόγα (F)

— λίαν τοξικό :

νεκροκεφαλή πάνω από διασταυρούμενα οστά (T)

— τοξικό :

νεκροκεφαλή πάνω από διασταυρούμενα οστά (T)

— επιβλαβές :

σταυρός του Αγίου Ανδρέα (Xn)

— διαβρωτικό :

σύμβολο οξέος που δρώ διαβρωτικά (C)

— ερεθιστικό :

σταυρός Αγίου Ανδρέα (Xi)

Τα σύμβολα πρέπει να είναι σύμφωνα με το Παράρτημα II. Εκτυπώνονται με χρώμα μαύρο πάνω σε πορτοκαλοκίτρινη επιφάνεια.

δ) Οι ιδιαίτερες επικίνδυνες καταστάσεις που έχει ως αποτέλεσμα η χρήση των ουσιών, πρέπει να δείχνονται με μία ή περισσότερες τυποποιημένες φράσεις, οι οποίες, σε συμφωνία με τις ενδείξεις που περιέχονται στον κατάλογο του Παραρτήματος Ι, περιλαμβάνονται στο Παράρτημα III. Στην περίπτωση ουσίας που δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Ι, η αναφορά στις ιδιαίτερα επικίνδυνες καταστάσεις που αποδίδονται στις επικίνδυνες ουσίες πρέπει να είναι σύμφωνη με τις κατάλληλες ενδείξεις που δίδονται στο Παράρτημα III.

Οι τυποποιημένες φράσεις «εξόχως εύφλεκτο» ή «λίαν εύφλεκτο» μπορούν να μην αναγράφονται, όταν επαναλαμβάνουν την ένδειξη κινδύνου που χρησιμοποιείται, σε εφαρμογή της ανωτέρω περίπτωσης γ.

ε) Οι οδηγίες προφύλαξης που αφορούν τη χρήση των ουσιών πρέπει να αναγράφονται με τυποποιημένες φράσεις, οι οποίες σε συμφωνία με τις ενδείξεις που περιέχονται στον κατάλογο του Παραρτήματος Ι, περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV.

Η συσκευασία συνοδεύεται από οδηγίες προφύλαξης σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο όταν είναι αντικειμενικά αδύνατο να αναγραφούν πάνω στην ετικέτα ή πάνω στην ίδια τη συσκευασία.

Στην περίπτωση ουσίας που δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα Ι, οι οδηγίες προφύλαξης που αφορούν τις επικίνδυνες ουσίες πρέπει να είναι σύμφωνα με τις κατάλληλες ενδείξεις που δίνονται στο Παράρτημα IV.

στ) Ενδείξεις όπως «μη τοξικό», «μη επιβλαβές» ή οποιεσδήποτε άλλες ανάλογες ενδείξεις δεν πρέπει να αναγράφονται πάνω στην ετικέτα ή τη συσκευασία των ουσιών που υπόκεινται στο παρόν Π.Δ.

3. Για τις ερεθιστικές λίαν εύφλεκτες, εύφλεκτες ή οξειδωτικές ουσίες δεν είναι αναγκαία η αναφορά στις ιδιαίτερες επικίνδυνες καταστάσεις και τις οδηγίες προφύλαξης αν το περιεχόμενο της συσκευασίας δεν υπερβαίνει τα 125 χιλιοστόλιτρα.

Το ίδιο ισχύει και για τις επιβλαβείς ουσίες του ίδιου όγκου, που δεν πουλιούνται λιανικά στο ευρύ κοινό.

4. Όταν μία ουσία χαρακτηρίζεται με περισσότερα από ένα σύμβολα κινδύνου :

— η υποχρέωση αναγραφής του συμβόλου T καθιστά προαιρετική την αναγραφή των συμβόλων X και C εκτός από αντίθετη διάταξη του Παραρτήματος I.

— η υποχρέωση αναγραφής του συμβόλου C καθιστά προαιρετική την αναγραφή του συμβόλου X.

— η υποχρέωση αναγραφής του συμβόλου E καθιστά προαιρετική την αναγραφή των συμβόλων F και O.

Άρθρο 17.

1. Όταν οι ενδείξεις που απαιτούνται από το άρθρο 16 βρίσκονται πάνω σε ετικέττα, αυτή πρέπει να επικολλάται σταθερά επάνω σε μία ή περισσότερες πλευρές της συσκευασίας, κατά τρόπο ώστε οι ενδείξεις αυτές να μπορούν να διαβάζονται οριζόντια όταν η συσκευασία είναι τοποθετημένη κατά τρόπο κανονικό. Οι διαστάσεις της ετικέττας πρέπει να είναι όπως παρακάτω :

Χωρητικότητα της συσκευασίας και Διαστάσεις (σε χιλιοστομ.) εάν είναι δυνατόν :

— Μικρότερη ή ίση των 3 λίτρων : τουλάχιστον 52×74

— μεγαλύτερη των 3 λίτρων και μικρότερη ή ίση των 50 λίτρων : τουλάχιστον 74×105

— μεγαλύτερη των 50 λίτρων και μικρότερη ή ίση των 500 λίτρων : τουλάχιστον 105×146

— μεγαλύτερη των 500 λίτρων : τουλάχιστον 148×210

Κάθε σύμβολο πρέπει να καταλαμβάνει το ένα δέκατο τουλάχιστο της επιφάνειας της ετικέττας, χωρίς όμως να είναι μικρότερο του ενός τετραγωνικού εκατοστομέτρου. Η ετικέττα πρέπει να επικολλάται σε όλη την επιφάνειά της πάνω στην άμεσο συσκευασία της ουσίας.

Οι ετικέττες με τις παραπάνω διαστάσεις προορίζονται αποκλειστικά για πληροφορίες που απαιτούνται από το παρόν Π.Δ. και για τυχόν συμπληρωματικές ενδείξεις υγιεινής ή ασφάλειας.

2. Δεν απαιτείται ετικέττα όταν η ίδια η συσκευασία φέρει με εμφανή τρόπο τις ενδείξεις που απαιτούνται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Το χρώμα και η εμφάνιση της ετικέττας ή στην περίπτωση της παραγράφου 2, της συσκευασίας, πρέπει να είναι τέτοια ώστε το σύμβολο του κινδύνου και η βάση (φόντο) να διακρίνονται με ευχέρεια.

4. Η διάθεση των επικίνδυνων ουσιών στην αγορά επιτρέπεται μόνον εφ' όσον η επισήμανση είναι διατυπωμένη στην Ελληνική γλώσσα ή και στην Ελληνική γλώσσα.

5. Οι όροι του παρόντος άρθρου όσον αφορά την επισήμανση θεωρείται ότι πληρούνται :

α) στην περίπτωση εξωτερικής συσκευασίας που περιέχει μία ή περισσότερες εσωτερικές συσκευασίες, αν η εξωτερική συσκευασία φέρει επισήμανση σύμφωνα με τους εθνικούς κανονισμούς, προκειμένου περι ουσιών που δεν εξέρχονται από την Ελληνική Επικράτεια ή σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς περί μεταφοράς επικίνδυνων ουσιών, η δε εσωτερική συσκευασία ή συσκευασίες φέρουν επισήμανση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

β) στην περίπτωση μιας και μόνης συσκευασίας, αν η τελευταία αυτή φέρει επισήμανση σύμφωνα με τους εθνικούς κανονισμούς, προκειμένου περι ουσιών που δεν εξέρχονται από την Ελληνική Επικράτεια ή σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς περί μεταφοράς επικίνδυνων ουσιών ως και με το άρθρο 16 παράγραφος 2, περιπτώσεις α,β,δ και ε.

Άρθρο 18.

1. Η αρμόδια Αρχή μπορεί να επιτρέψει :

α) στην περίπτωση συσκευασιών περιορισμένων διαστάσεων ή συσκευασιών που δεν προσφέρονται για επισήμανση σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 2, η επισήμανση που επιβάλλεται από το άρθρο 16, να γίνεται με άλλο πρόσφορο τρόπο.

β) κατά παρέκκλιση των άρθρων 16 και 17, οι συσκευασίες των επικίνδυνων ουσιών που δεν είναι ούτε εμπορικές ούτε λίαν τοξικές, ούτε τοξικές, να μην επισημάνονται ή να επισημάνονται με άλλο τρόπο, αν περιέχουν ποσότητες τόσο περιορισμένες, ώστε να μη δικαιολογείται φόβος ύπαρξης κινδύνου για τα πρόσωπα που χειρίζονται τις ουσίες αυτές καθώς και για τρίτους.

2. Στην περίπτωση που γίνει χρήση των δυνατοτήτων της παραγράφου 1 η αρμόδια Αρχή ενημερώνει σχετικά αμέσως την Επιτροπή.

Άρθρο 19.

Η αρμόδια Αρχή έχει δικαίωμα να ζητήσει, αρμοδίως και εφ' όσον παρίσταται ανάγκη, τη σύγκληση της επιτροπής Ε.Κ. που προβλέπεται από τα άρθρα 20 και 21 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Στην περίπτωση αυτή ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21 της παραπάνω Οδηγίας.

Άρθρο 20.

Δεν είναι δυνατόν να απαγορευτεί, περιοριστεί ή παρεμποδιστεί για λόγους γνωστοποίησης, ταξινόμησης, συσκευασίας ή επισήμανσης με την έννοια του παρόντος Π.Δ., η διάθεση στην αγορά ουσιών, εφ' όσον αυτές ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παρόντος Π.Δ.

Άρθρο 21.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου μπορεί να απαγορευθεί προσωρινά ή να τεθεί κάτω από ειδικούς όρους η διάθεση στην αγορά ουσίας, που αν και είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του παρόντος υπάρχουν λόγοι που να δικαιολογούν, ότι η ουσία αυτή παρουσιάζει κινδύνους για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από την ταξινόμηση, συσκευασία ή επισήμανσή της.

Στην περίπτωση αυτή ακολουθείται η διαδικασία άρθρου 23 της Οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

Άρθρο 22.

1. Με πρόστιμο 100.000 δρχ. μέχρι 500.000 δρχ. τιμωρούνται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών :

α) οι διαθέτοντες σε κυκλοφορία στην αγορά χημικές ουσίες όπως έχουν ή υπό μορφή παρασκευασμάτων κατά παράβαση του παρόντος Π.Δ. και ιδία των άρθρων 15,16,17 και 18 του παρόντος.

β) οι εμποδίζοντες το έργο της Επιθεώρησης για την διαπίστωση παραβάσεων.

2. Ειδικά με πρόστιμο από 500.000 δρχ. μέχρι 2.000.000 δρχ. τιμωρείται κάθε υπόχρεος ο οποίος παραλείπει να καταθέσει την γνωστοποίηση που προβλέπεται από τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος Π.Δ.

3. Τα πρόστιμα που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, επιβάλλονται μόνο εφόσον οι εξηγήσεις που θα κληθεί να παράσχει ο εγκαλούμενος στην αρμόδια Αρχή δεν κριθούν ικανοποιητικές.

Άρθρο 23.

Με την έναρξη ισχύος του διατάγματος αυτού, καταργούνται οι παρακάτω διατάξεις, στα μέρη που το διάταγμα αυτό τις αφορά :

α) Το άρθρο 134 (επισήμανση επικίνδυνων ουσιών) του Π.Δ. της 14.3.1934 «περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών και υπαλλήλων των πάσης φύσεως βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων κ.λ.π.» (ΦΕΚ 112 τεύχος Α' της 22.3.1934).

β) Το άρθρο 4 παράγραφος 1 του Ν. 2855/54 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως εργατικών τινων νόμων».

γ) Το άρθρο 22 (σήμανση δοχείων όπου φυλάσσονται τα χημικά άλατα και οξέα που χρησιμοποιούνται στην τυπογραφία) του Β.Δ. 464/68 «περί Κανονισμού Υγιεινής και Ασφαλείας των εργαζομένων εις τα τυπογραφεία και γενικώς εργοστάσια Γραφικών Τεχνών και επεξεργασίας χάρτου απάσης της χώρας (ΦΕΚ 153, τεύχος Α, της 12.7.68).

δ) Το άρθρο 7 (σήμανση των δοχείων που περιέχουν βενζόλιο), του Ν. 61/75 «περί προστασίας των εργαζομένων εκ των κινδύνων των προσερχομένων εκ της χρήσεως βενζολίου ή προϊόντων περιεχόντων βενζόλιο» (ΦΕΚ 132, τεύχος Α της 7.7.75).

ε) Καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στο παρόν Προεδρικό Διάταγμα.

Άρθρο 24.

Το Προεδρικό Διάταγμα τούτο αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του εκτός από το άρθρο 5 του οποίου η παράγραφος 2 αρχίζει να ισχύει από την 18 Σεπτεμβρίου 1983,

ενώ η παράγραφος 1 αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής.

Στον Υπουργό Οικονομικών αναθέτουμε τη δημοσίευση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος και στους Υπουργούς Οικονομικών και Εμπορίου την εκτέλεσή του.

Αθήνα, 8 Σεπτεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΓΑΠ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ